

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Malmö – Szwecja) – Bricmate AB/Tullverket

(Sprawa C-569/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Polityka handlowa — Cło antydumpingowe nałożone na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chin — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 917/2011 — Ważność — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 3 ust. 2, 3, 5 i 6, art. 17, art. 20 ust. 1 — Ustalenie szkody i związku przyczynowego — Błędy co do okoliczności faktycznych i oczywiste błędy w ocenie — Obowiązek staranności — Badanie informacji przekazanych przez objętego próbą importera — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony]

(2015/C 363/05)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Malmö

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bricmate AB

Strona pozwana: Tullverket

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego nie ujawniła żadnej okoliczności, która mogłaby mieć wpływ na ważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 917/2011 z dnia 12 września 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München – Niemcy) – Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH/Hauptzollamt Regensburg

(Sprawa C-687/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dumping — Cło antydumpingowe nałożone na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chin — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 917/2011 — Ważność — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 2 ust. 7 lit. a) — Wartość normalna — Ustalenie na podstawie ceny w państwie trzecim o gospodarce rynkowej — Wybór odpowiedniego państwa trzeciego — Obowiązek staranności — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Kontrola wyrwykowa]

(2015/C 363/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Regensburg

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego przedstawionego przez sąd odsyłający nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 917/2011 z dnia 12 września 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 15.3.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus – Finlandia) – Christophe Bohez/Ingrid Wiertz

(Sprawa C-4/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 1 ust. 2 i art. 49 — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Dziedziny wyłączone — Prawo rodzinne — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuł 47 ust. 1 — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Orzeczenie o prawie do osobistej styczności z dzieckiem nakazujące zapłatę kary pieniężnej — Egzekucja kary pieniężnej]

(2015/C 363/07)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christophe Bohez

Strona pozwana: Ingrid Wiertz

Sentencja

1) Artykuł 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie to nie ma zastosowania do spraw dotyczących egzekucji w jednym państwie członkowskim kary pieniężnej przewidzianej w orzeczeniu wydanym w innym państwie członkowskim, dotyczącym prawa do pieczy na dzieckiem i prawa do osobistej styczności z dzieckiem, w celu zapewnienia współpracy osoby, pod której pieczę dziecko pozostaje, w realizacji prawa do osobistej styczności z dzieckiem.